

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från riksdagsförvaltningen
2014-05-14
Besvaras senast
2014-06-04

Till socialminister Göran Hägglund (KD)

2013/14:477 Förslummad socialpolitik

Sveriges förste socialminister var Bernhard Eriksson i Hjalmar Brantings och socialdemokratins första minoritetsregering 1920. Han blev sedermera talman samt landshövding i det som då hette Kopparbergs län. Den svenska socialpolitiken har stolta traditioner och byggdes inte minst upp av vår förste socialminister Gustav Möller. Före Gustav Möller och 30-talets socialdemokratiska genombrott benämndes socialpolitiken ”fattigvård”, och det ansågs som en självklarhet att våra äldre skulle vara fattiga.

Socialministern har under sina åtta år i regeringen bidragit till den kanske största omfördelningen av egendom sedan Gustav Vasa konfiskerade kyrkans tillgångar. Den procentandel med högst inkomster grabbar åt sig en tiondel av alla inkomster. Därmed är vi tillbaka i år 1947 års förhållanden av ojämlikhet. Utvecklingen mot detta orimliga tillstånd har förvisso pågått sedan 1980-talet och accelererades av 90-talskrisen, men 130–140 miljarder i skattesänkningar, varav lejonparten gått till högavlönade, har givetvis gjort sitt till. Inte bara fackliga organisationer utan även Svenska kyrkan, andra samfund och olika nödhjälpsorganisationer vittnar i dag om en växande social nöd och om hur ”vanliga människor” som blir arbetslösa och sjuka som lök på laxen får ekonomiska problem eftersom de stämplas som ”bidragstagare”.

Tillsammans med övriga borgerliga partiers statsråd har socialministern också gett sig på landets pensionärer och medvetet skapat en skatteklyfta utifrån påståendet att pensionärerna är ”bidragstagare”. Detta anstår inte en socialminister med uppdraget att värna och vårda dem som har det svårt och svårare i samhället!

Respekten för socialpolitiken har också brutits ned genom avsaknaden av en bostadspolitik, ett område där Kristdemokraterna har haft huvudansvaret. Kampen mot bostadsbrist, trångboddhet och osunda bostäder var en gång en huvudfråga inom socialpolitiken.

En huvudfråga för ministern är att fler privata vårdbolag ska få göra vinster på våra sjuka och äldre. Genom LOV ska kommunerna tvingas släppa in riskkapitalet. I vägens förlängning ligger ”silver life”-lösningar, det vill säga att den sociala tryggheten ska reduceras till en skattefinansierad ”bas-” eller ”bottennivå” och att allt därutöver ska vara avgiftsbelagda tilläggstjänster.

Mina frågor till socialministern är:

1. Hur ska respekten för socialpolitiken återupprättas?
2. Hur ställer sig socialministern till gräddfiler och avgiftsbelagda tilläggstjänster inom hälso- och sjukvården?

.....

Peter Persson (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin